

הנדון: בקשה לכינוס ועדת הכנסת להכרזה על חה"כ עמיחי שיקלי כעל פורש מסיעת
"ימינה" בהתאם לסעיף 6א לחוק יסוד: הכנסת ולסעיף 61 לחוק הכנסת, התשנ"ד - 1994

הרינו מתכבדים לפנות אליך בבקשה לכנס את ועדת הכנסת בכדי להכריז על חה"כ עמיחי שיקלי כעל פורש מסיעת ימינה, זאת בהתאם להוראות החוק אשר בנדון.

כידוע, מאז מועד הקמת הממשלה בראשותה עומדת סיעת ימינה, ועוד טרם הקמתה, בחר חה"כ שיקלי לתת גט כריתות לסיעה, ולפעול בניגוד מוחלט לעמדותיה, תוך ביצוע פעילות אקטיבית ומכוונת על מנת להכשיל את הסיעה, את הקואליציה ואת ממשלת ישראל.

הבקיעים בין חה"כ שיקלי לבין הסיעה החלו כבר בראשית הדרך עוד טרם כינון הממשלה, כאשר כבר אז הכריז חה"כ שיקלי מעל לכל במה אפשרית ובכל הזדמנות נקרית, כי יתנגד באופן נחרץ להקמת הממשלה בראשות ראש סיעת ימינה, ראש הממשלה נפתלי בנט, ואף הצהיר במפורש כי יצביע נגדה.

ואכן, ביום 13.06.2021, בעת ההצבעה המהותית וכבדת המשקל על כינון הממשלה, הצביע חה"כ שיקלי, חבר כנסת מסיעה ימינה, העומדת בראשות הקואליציה, כנגד הקמת הממשלה אותה פעלה הסיעה לכונן.

הלכה למעשה, מתחילת הדרך חה"כ שיקלי לא ראה עצמו כחלק מהסיעה.

יש לציין כי עוד טרם הצבעת האמון בממשלה וכל שכן לאחריה, פעלו כל חברי הסיעה ושריה במטרה לקיים שיח פתוח והוגן עימו, מתוך רצון לאפשר לו ליטול חלק בפעילות הסיעה ובקואליציה ובהתוויית מדיניותן, תוך הקשבה ומתן כבוד לעמדותיו העצמאיות. אולם, למן הרגע הראשון ברור היה כי חה"כ שיקלי גמר אומר לפעול בניגוד מוחלט לעמדות הסיעה ומתוך כוונת מכוון להכשיל את הקואליציה שבראשותה עומדת הסיעה.

התנתקותו המוחלטת של חה"כ שיקלי אף התבטאה בכך שמעט לאחר הקמת הממשלה, הפסיק חה"כ שיקלי להגיע לישיבות הסיעה והתנתק ממנה לחלוטין, ואם לא די בכך, הרי שהלכה למעשה חבר חה"כ שיקלי לסיעות האופוזיציה בכנסת ובראשן סיעת הליכוד וסיעת הציונות הדתית, תוך שהוא אינו מסתיר כי השותפים האמיתיים שלו הם אינם חברי הסיעה.

אם לא די באמור, כ-3 שבועות לאחר הצבעת האמון והשבעת הממשלה, ביום 05.07.2021, החליט חה"כ שיקלי, חרף שיחות רבות עימו וניסיונות לפעול על מנת לפייסו, להצביע במליאת הכנסת נגד

הארכת תוקפו של חוק האזרחות = חוק ספציפי אשר עמד בלב ליבה של פעילות הסיעה והקואליציה. לא למותר לציין כי הצבעה זו הוכרזה על ידי האופוזיציה בהצבעת אי אמון בממשלה - וכך, למעשה, הצביע ח"כ שיקלי אי אמון בממשלה ובפועל אי אמון בסיעתו. ולא בטוב האחרונה. בהמשך כנס הקיץ, הצביע ביום 14.07.2021 וביום 28.07.2021 בעד הצעות חוק שיזמה האופוזיציה, בניגוד לעמדת הסיעה.

בהצבעתו זו נגד חוק האזרחות פגע ח"כ שיקלי ביוזעין בביטחון מדינת ישראל ובאזרחים הציוניים של מדינת ישראל, כפעולה אופוזיציונית, מכוונת, נגד הממשלה ונגד סיעת ימינה.

מאז ולאורך כל חודשי כהונת הכנסת ה-24, פעל ח"כ שיקלי באופן מקומם, על מנת להכשיל את פעילות הסיעה והקואליציה, כאשר הלה לא נכח ברובן המוחלט של הצבעות הכנסת, בכדי להימנע מהצבעה כנגד עמדת הסיעה. לא למותר לציין כי בקואליציה בת 62 חברי כנסת, גם היסוד נוכחות עקבית מהווה הכשלה מכוונת של פעילות הקואליציה והסיעה.

יש לציין כי בראיונות חוזרים בתקשורת, הודה ח"כ שיקלי כי התנהלותו זו הינה **מכוונת וסקסית במטרה לנסות להימנע מהכרזה עליו כפורש מסיעתו.**

ואולם, במהלך כנס החורף של הכנסת, איבד ח"כ שיקלי כל מורא ואף את שארית הבטחה, והחל להצביע פעם אחר פעם ובעקביות כנגד עמדת הסיעה.

כך בין היתר, הצביע ביום 06.10.2021 בעד הצעת החוק של דמי אבטלה לעצמאים שיזמה האופוזיציה, בניגוד לעמדת הסיעה; ביום 06.10.2021 בעד הצעת חוק שכר חיילים שיזמה האופוזיציה, בניגוד לעמדת הסיעה; ביום 13.10.2021, הצביע בעד חוק ההגירה של ח"כ שמחה רוטמן מסיעת הציונות הדתית, בניגוד לעמדת הסיעה; ביום 13.10.2021, נמנע בהצבעה על חוק סיוע לקטינים נפגעי עבירות מין, כאשר הסיעה הצביעה בעד ההצעה; ביום 18.10.2021, הצביע בעד בהצבעת אי אמון שיזמה האופוזיציה; ביום 20.10.2021 הצביע בעד הצעתו של ח"כ אחמד טיבי מסיעת הרשימה המשותפת להקמת ועדת חקירה פרלמנטרית, בניגוד לעמדת הסיעה. ביום 20.10.2021 הצביע בעד הצעת חוק הרשות הלאומית למאבק בעוני אשר יזמה האופוזיציה, בניגוד לעמדת הסיעה.

אם לא די באמור לעיל, הרי שח"כ שיקלי אף לקח חלק אקטיבי בהמננות ובפעילויות מתאגד כנגד הממשלה וכנגד ראש הממשלה ויו"ר סיעתו, ח"כ נפתלי בנט, ובמסגרתן העלה מילים קשות ופוגעניות כנגד ראש הממשלה וחבריו לסיעה. לשיא הגיע כאשר בחודש נובמבר האחרון, במסגרת הפגנה אשר נערכה ביוזמת סיעות האופוזיציה בתל אביב, **חופיע ח"כ שיקלי ונאם בפני קהל רב תוך האשמת חבריו לסיעה ב"חטא משולש - שוחד, מרמה וחפרת אמתים"** - ממש כך!

אך האירוע המכונן, אשר הוביל את החתומים מטה לפנות בפניה זו, הינו **גט חבריתות חסוים והמוחלט אשר נתן ח"כ שיקלי במהלך החצעות על חוקי התקציב חוקי החסוים.**

בניגוד לטענה המעושה שח"כ שיקלי מסר בתקשורת, לפיה יצביע עניינית בעניין התקציב, הרי שבפועל הוא פעל בניגוד מוחלט לעמדת הסיעה, במאות הצבעות בהן הצביע בין אם בעד הסתייגויות לתקציב ולחוק ההסדרים ובעיקר כאשר הצביע כנגד סעיפי התקציב וכנגד חוק ההסדרים.

למען הסדר הטוב, נציין כי ח"כ שיקלי, אשר לאורך שבועות וחודשים מאז מועד השבעת הממשלה נעדר באופן עקבי משיבות המליאה ומהצבעות בה, נכח במליאה לאורך 3 יממות רצופות בהן נערכו ההצבעות על חוקי התקציב וההסדרים – ובכל אחת מ-651 ההצבעות (!), הצביע באופן עקבי וללא כל חריג – בניגוד לעמדת הסיעה והקואליציה.

גם לאחר מאות ההצבעות כנגד תקציב המדינה וחוקי ההסדרים, המשיך ח"כ שיקלי גם בשבועות לאחר מכן להצביע כנגד עמדת הסיעה במספר רב של הצבעות נוספות על חוקים שונים, ובהם, בין היתר ההצבעה ביום 10.11.2021 על הצעת החוק להקמת בית חולים בסחינין, בה הצביעה בעד ההצעה יחד עם כל סיעות האופוזיציה וכנגד עמדת הסיעה.

גם בהמשך המושב, המשיך ח"כ שיקלי בהצבעותיו כנגד עמדת הסיעה ובין היתר, הצביע ביום 30.12.2021 יחד עם האופוזיציה בחוק התכנית הכלכלית ובניגוד לעמדת הסיעה וכן ביום 9.2.2022 הצביע עם האופוזיציה בהצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה, בניגוד לעמדת הסיעה. זאת ועוד, ב-19.01.2022, הגיע ח"כ שיקלי במיוחד לדיון בוועדת הכנסת כדי להצביע בעד על הסתייגות של ח"כ אורית סטרוק בנושא הסדרת הנגב, בניגוד לעמדת הסיעה.

ביטוי נוסף לפרישתו האפקטיבית של ח"כ שיקלי מסיעת ימינה גם בא לידי ביטוי **בחקיקה שיזם** – כאשר חבר לחברי סיעות האופוזיציה באופן בלעדי בהנחתן של 11 הצעות חוק על שולחן הכנסת, זאת ללא כל חבר אחר בסיעה או בקואליציה.

לצד כל אלו, ממשיך ח"כ שיקלי ומתבטא כמעט ברמה היומיומית כנגד הממשלה והקואליציה, אך לא פחות מכך מתבטא ומביא אמירות חריפות ופוגעניות כנגד סיעת ימינה וראשיה, תוך בידול עצמי מהסיעה ותוך אמירות מפורשות לפיהן יצביע ואף יתמודד במפלגות אחרות.

לצערנו, נראה כי ח"כ שיקלי, במעשיו, בהתנהגותו ובהתבטאויותיו, הכריז על עצמו כמי שפרש מסיעת ימינה ואינו רואה את עצמו עוד כחלק מהסיעה. הוא מתבדל ממנה, פועל באופן אקטיבי, מכוון ומגמתי נגדה, נגד חבריה ונגד ראשיה, והכל תוך פרסום אמירות קשות בוטות ומקוממות כנגד הסיעה וחבריה כולם.

אמנם לחבר כנסת, כנבחר ציבור, זכות לעמדה ולדעה עצמאיים ואף לחופש מצפון בהצבעותיו. אולם, הדעת נותנת כי לא ניתן להשלים עם התנהלותו הנפסדת של ח"כ שיקלי, כאשר בכל עניין בעל משקל ומהות מתנגד ח"כ שיקלי לעמדת הסיעה ופועל לפגוע אישית בחברה.

בדיוק את סוג התנהלות זה ביקש המחוקק למנוע, ולצורך כך במסגרת תיקון 12 לחוק יסוד הכנסת, חוקק הסדר במטרה להילחם בתופעה המגונה של פרישה דה-פקטו של חברי כנסת מסיעות הכנסת וגניבת המנדט אשר ניתן לסיעתם, תוך היתממות כי כביכול לא ביצע מעשה פרישה, דה-יורה.

לקראת סיכום, נבקש לתמוך את טענותינו אלו גם בדיוני והחלטות ועדת הכנסת בעבר בעניין הכרזה על חברי כנסת כפורשים מסיעתם:

- בהחלטת ועדת הכנסת מיום 01.02.2006 על הכרזה על חה"כ מיכאל נודלמן כפורש מסיעת "האיחוד הלאומי-ישראל ביתנו-מולדת-תקומה", קיבלה הועדה את בקשת הסיעה להכריז על חה"כ נודלמן כפורש לאחר שהנ"ל הצביע בניגוד לעמדת הסיעה בהצבעות רבות, חלקן בנושאים מהותיים מאוד, לרבות בהצבעות אי אמון. כבעניין נודלמן, כך גם בעניין בקשתנו זו – חה"כ שיקלי הצביע לא פחות מ-670 פעמים כנגד עמדת הסיעה ומה למעלה מ-10 חודשים מתבטא באופן בלתי פוסק ובלתי משתמע לשתי פנים כנגד הסיעה וראשיה.

- בדיון שערכה ועדת הכנסת ביום 24.07.2012 בבקשת סיעת קדימה להכריז על מספר חברי כנסת כפורשים מהסיעה, עמד יועמ"ש הכנסת דאז, עו"ד איל ינון, על פרשנות השאלה המשפטית מהי פרישה מסיעה ובין היתר אמר כי:

עתה נשאלת השאלה מהי פרישה מסיעה. חוק יסוד: הכנסת מגדיר פרישה מסיעה כך – ואני מצטט – "לרבות הצבעה במליאת הכנסת שלא בהתאם לעמדת הסיעה בעניין הבעת אמון בממשלה או אי-אמון בה; ואולם הצבעה כאמור לא תחשב כפרישה אם חבר הכנסת לא קיבל כל תמורה בעד הצבעתו". כלומר, מה שניתן להסיק מפורשות מלשון הסעיף הוא שהמחוקק סבר כי הצבעה שלא בהתאם לעמדת הסיעה בעניין הבעת אי-אמון בממשלה, כאשר הובטחה לחבר הכנסת תמורה בעד הצבעתו, מהווה פרישה מסיעה על כל הסנקציות הנלוות לכך.

האם פרישה מתמצית במקרה זה בלבד? התשובה לכך שלילית. כאשר הגדרה בחוק מתחילה במילה "לרבות", כפי שבמקרה שלפנינו, יש בכך כדי להבהיר שאין מדובר בסיטואציה יחידה, וכי יתכנו מקרים נוספים שבהם התנהגותו של חבר כנסת תחשב כפרישה. כיצד נדע מהם אותם מקרים נוספים הנחשבים כעילה להכריז על חבר כנסת כפורש?

בראש ובראשונה, ניגש לתקדימים. אולם, בעניין שלפנינו קשה ללמוד מהתקדימים, שכן יש בידנו רק תקדים אחד שבו קיבלה ועדת הכנסת בקשה של סיעה להכריז על אחד מחבריה כפורש. היה זה בשנת 2006, בשלהי הכנסת ה-16, עת הכריזה ועדת הכנסת על חבר הכנסת מיכאל נודלמן כמורש, לאחר שסייעתו הביאה בפני ועדת הכנסת רצף של מקרים שבהם הוא פעל נגד סיעתו, ובשיתוף עם סיעה אחרת. הפניה אז לוועדת הכנסת פירטה מיסכת ארוכה מאוד של מעשים שבהם ראתה הסיעה בהתנהגותו של חבר הכנסת נודלמן משום פרישה. באותו מקרה טענה הסיעה – ואני מצטט – כי "חבר הכנסת נודלמן הצביע בניגוד לעמדתה ובהתאם לרצונו של ראש הממשלה בהצבעות רבות מאוד, חלקן בנושאים מהותיים מאוד. הסיעה צירפה לפנייתה פירוט של 28 הצבעות אי-אמון במשך תקופה של שנה וחצי בנושאים שונים, שבהם הצביע חבר הכנסת נודלמן בניגוד לאופן שבו הצביעו יתר חברי הסיעה.

עוד צוין בפנייה אז כי חבר הכנסת נודלמן ביקש לא להיות מוזמן לישיבות הסיעה העוסקות בעניינים פוליטיים ופרלמנטריים. אגב, חבר הכנסת נודלמן הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטת ועדת הכנסת, אולם הערעור נדחה, והוא התפטר מהכנסת מיד לאחר מכן כדי שלא יחולו עליו אותן סנקציות חמורות שחלות על פורש. התקדים – אף שהוא בודד – בכל זאת מקדם אותנו במובן זה שהוא מצביע על נבחן שהוא שילוב בין איכות לכמות. כלומר, שהפעולות הננקטות על-ידי חבר הכנסת הן משמעותיות ביותר, ושהן ננקטות לאורך זמן.

משעמדנו על התקדימים – או ליתר דיוק, על היעדרם של התקדימים – עלינו להמשיך במלאכת הפרשנות. כלל בסיס בפרשנות החקיקה הוא שכלל שהסנקציות אותן מטיל המחוקק חמורות ויש בהן פגיעה בזכויות יסוד, מתחיבת פרשנות מצמצמת לסעיף שבגיניו מוטלות הסנקציות. כשמחילים את כלל הפרשנות הזה על הסיטואציה שלפנינו עולה כי עצם העיסוק של חבר הכנסת בהתפלגות, או בהבעת רצון להתפילג, אין בהן כשלעצמן כדי לבסס עילה להכרזה על פרישה, שכן התפלגות היא דבר לגיטימי על-פי החוק. וגם אם הניסיון להתפילג בסופו של דבר לא צלח, אין בכך כדי להפוך ניסיון זה באופן אוטומטי לפרישה פסולה.

אולם – וזאת יש להבהיר עתה באופן ברור – משעה שניסיון ההתפלגות לא צלח, עומדות בפני חברי הכנסת המעורבים בכך שתי אופציות. האחת, אם הם אינם רואים עוד את עצמם כחלק מסיעתם, עליהם להתפטר מהכנסת ולהחזיר לסיעה את המנדט. השנייה, אם הם מעוניינים להמשיך לפעול כחלק מהסיעה, עליהם לנהוג, ככלל, בהתאם למשמעות הסיעתית החלה על כל חברי הסיעה. ואם באופן מתמשך, עקבי וברור יפעלו בניגוד למשמעות הסיעתית, הם, כמובן, מגבירים עד מאוד את הסיכון שהם יוכרזו כפורשים.

בהתאם לדבריו של יועמ"ש הכנסת דאז, כך גם בעניין בקשתנו זו – ברור כי אף אם לא קיבל חה"כ שיקלי תמורה בגין הצבעותיו (והדבר אינו ידוע לנו), הרי שבהצבעותיו, במעשיו ובהתבטאויותיו החוזרות ונשנות, פועל חה"כ שיקלי פעם אחר פעם באופן מתמשך, עקבי וברור כנגד הסיעה ועמדותיה.

אם לא די בכך, הרי שבאמירותיו המפורשות של חה"כ שיקלי כי יתמודד במפלגה אחרת בבחירות הבאות יש משום החלטה ברורה ואקטיבית על פרישה מהסיעה.

משכך, כלל הפרשנות שהונח בבסיס הדיון בבקשת סיעת קדימה בדיון כאמור, חל גם במקרה נשוא בקשתנו זו, הואיל וחה"כ שיקלי לא רק שהודיע על רצונו לפרוש מסיעת ימינה ולהתמודד במסגרת מפלגה אחרת, אלא פועל אקטיבית ועקבית כנגד עמדת הסיעה בהצבעות ובהתבטאויות אין ספור.

בהחלטת ועדת הכנסת מיום 15.03.2017 על הכרזה על חה"כ אורלי לוי-אבקסיס כפורשת מסיעת "ישראל ביתנו", קיבלה הועדה את בקשת הסיעה להכריז על חה"כ לוי-אבקסיס כפורשת לאחר שהני"ל הצביעה בניגוד לעמדת הסיעה בהצבעות רבות ואף הבהירה בהתבטאויות אינספור את עצמאותה ואת התנתקותה המלאה מסיעת ישראל ביתנו. גם בדיון בעניין חה"כ לוי-אבקסיס שב פעם נוספת יועמ"ש הכנסת דאז, עו"ד איל ינון, על פרשנות השאלה המשפטית מהי פרישה מסיעה (כאמור בעניין בקשת סיעת קדימה מיום 24.07.2012 כאמור לעיל) ואף העמיק בעניין מעשיה של חה"כ לוי-אבקסיס ומשמעויותיהם ובין היתר אמר כי:

התקדים, אף שהוא בודד, בכל זאת מקדם אותנו במובן זה שהוא מצביע על מבחן שהוא שילוב בין איכות לכמות. כלומר, שהפעולות הננקטות על ידי חבר הכנסת הן משמעותיות, ושהן ננקטות לאורך זמן. מעבר למבחן הכמותי והאיכותי האמור, כלל בסיסי בפרשנות החקיקה הוא, שכלל שהסנקציות חמורות יותר, ויש בהן נגיעה בזכויות יסוד, מתחייבת פרשנות מצמצמת לסעיף שבנינו מוטלות הסנקציות.

בהקשר זה אבקש לציין כי היו מקרים, אמנם לא רבים, בשנים האחרונות שבהן סיעות ביקשו להכריז על חברים כפורשים ובכל אותם מקרים לא סברנו כי מתקיימים המבחנים המשפטיים לקביעה כי חבר הכנסת פרש מסיעתו וועדת הכנסת קיבלה את עמדתנו בכל אותם מקרים.

ומכאן למקרה שבפנינו - האם המקרה של חה"כ אורלי לוי-אבקסיס עונה על המבחנים והרציונליים עליהם עמדנו עכשיו! עמדתי היא כי מקרה זה עומד במבחנים הכמותיים והאיכותיים הנדרשים לצורך הפעלת סעיף 6א, כלומר אכן חברת הכנסת לוי-אבקסיס לאורך תקופה של מספר חודשים מתנהלת בכנסת באופן עצמאי ובמנותק מסיעת ישראל ביתנו, מצביעה בהצבעות רבות ומשמעותיות שלא לפי עמדת הסיעה ואינה רואה את עצמה מחויבת להחלטות הסיעה ולמשמעת הקואליציונית.

כאן המקום לציין כי אמנם הבקשה נוקבת ב-177 הצבעות ככאלה שבהן הצביעה חברת הכנסת לוי-אבקסיס בניגוד לעמדת הסיעה, אולם בדיקה של פירוט ההצבעות מעלה שרבות מהן עוסקות באותו נושא. כך למשל, מתוך 177 ההצבעות, 79 הן בקריאה שנייה ושלישית על הצעות חוק התקציב וההסדרים, ו-51 הצבעות הן על הצעות חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים בקריאה השנייה. אך גם אם מדובר בכמה עשרות הצבעות ולא 177, אני סבור כי אם חברי הוועדה ימצאו לנכון לקבל את בקשת סיעת ישראל ביתנו הדבר יעמוד במבחן משפטי.

עוד אוסיף כי התנהלותה של חברת הכנסת לוי אבקסיס במישור הציבורי-תקשורתי, שבה היא אינה מסתירה את עצמאותה, והאופן שבו היא נתפסת בעיני הציבור ובכנסת כמי שאינה קשורה עוד לסיעת ישראל ביתנו, משתלב אף הוא במבחנים עליהם עמדת קודם.

לבסוף, חשוב וראוי להדגיש כי על פניו נראה שלא מתקיים במקרה זה הרציונל של מניעת כלתריזם. כלומר, אפילו מגישי הבקשה אינם טוענים כי אופן התנהלותה הציבורית של חברת הכנסת לוי אבקסיס נעשה לשם קבלת תפקיד או טובת הנאה אחרת. ואני אוסיף שכתוצאה מהחלטתה שלא להצטרף לקואליציה עם סיעתה, היא אף ויתרה על האפשרות לקבל תפקידים בממשלה או בכנסת. אלא שהמחוקק לא ייחד את עילת הפרישה אך ורק למצב בו ניתנת לחבר הכנסת הבטחה בתמורה להצבעותיו, אלא ראה בכך רק את אחד המצבים שאותו החוק נועד למנוע.

לכן, ניתן גם במקרה כזה של פרישה מטעמים מצמנייים-אידיאולוגיים להכריז על חבר כנסת כפורש, על כל המשמעויות הנלוות לכך.

בהתאם לדבריו של יועמ"ש הכנסת דאז, כך גם בעניין בקשתנו זו – חה"כ שיקלי הצביע כנגד עמדת הסיעה לא פחות מ-670 פעמים, אך אם לא די בכך, לא נקט בקו פוליטי או אידיאולוגי עצמאי ובלתי תלוי, אלא שם לעצמו 2 מטרות: לנגח את סיעתו וראשיה ולפעול בשיתוף פעולה פורה, מלא וגלוי לעיני כל עם סיעות האופוזיציה.

הנה כי כן, פעם נוספת ברור כי אף אם לא קיבל כל תמורה בגין פעולותיו, הרי שבדומה למקרה לוי-אבקסיס, גם במקרה חה"כ שיקלי, המדובר בפרישה מלאה ומוזעת מסיעתו ואין בהעלאת טענות אידיאולוגיות או מצפוניות מצידו של חה"כ שיקלי כדי לגרוע מתוקף ההכרזה עליו כפורש מסיעתו, בדומה למקרה לוי-אבקסיס.

- מכל המקרים המתוארים לעיל, ברור כי קריאתם גם יחד של הוראות סעיף 6א לחוק יסוד: הכנסת וסעיף 61 לחוק הכנסת, התשנ"ד-1994, מקימה עילות להכרזה על חבר כנסת כפורש מסיעתו לא רק במקרה של הצבעת אי אמון וקבלת תמורה כלשהי בגינה הצבעה כאמור.

עילות נוספות אלו, אשר באו לידי ביטוי בהחלטות ועדת הכנסת בעניין סיעת קדימה ובעניין חה"כ לוי-אבקסיס, הינן במקרה של הצבעות, פעולות והתבטאויות חוזרות ונשנות של חבר כנסת כנגד סיעתו, אף אם לא לוו אלו בקבלת תמורה כלשהי. ברור לכל ואין כל חולק כי חה"כ שיקלי פועל כנגד סיעת ימינה, מצביע כנגד עמדותיה הרשמיות ומתבטא באופן פוגעני כנגד הסיעה וראשיה באופן עקבי ועל כך פורט בהרחבה לעיל במכתבנו – ומשכך, הדין בעניינו ברור ויש לראות בפעולותיו של חה"כ שיקלי כמעשה פרישה דה-פקטו מסיעת ימינה, ועל כן יש להכריז עליו כפורש מהסיעה דה-יורה.

כל ההתנהלות המצוינת לעיל של חה"כ שיקלי נמשכה עד למועד כתיבת השורות (07.04.22). לאור כל האמור לעיל, מעת שחה"כ שיקלי מסרב לכל שיתוף פעולה עם הסיעה ולאחר שלא נותרה בידינו כל ברירה אחרת, הרינו פונים בבקשה רשמית לכנס את ועדת הכנסת בכדי להכריז על חה"כ עמיחי שיקלי כעל פורש מסיעת ימינה, זאת בהתאם להוראות סעיף 6א לחוק יסוד: הכנסת ולסעיף 61 לחוק הכנסת, התשנ"ד-1994.

למכתבנו זה מצורפים מסמכים התומכים בעמדת סיעת ימינה בבקשתה להכריז על חה"כ עמיחי שיקלי כעל פורש מסיעת ימינה, ובהם:

1. פירוט של 670 הצעות חוק בהן הצביע חה"כ שיקלי כנגד עמדת הסיעה.
2. פירוט של מקבץ מצומצם של התבטאויותיו החריפות והפוגעניות של חה"כ שיקלי כנגד הסיעה וראשיה.

מכתב זה מתווסף למכתב הקודם שנשלח בנושא זה.

בכבוד רב,
ח"כ נפתלי בנט
ראש הממשלה
יו"ר ימינה